

מתוק מדבש

כניסת השבת – 19.10
יציאת השבת – 20.21
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 21.03
(אופק חדרה)

יום שישי בשעה 18.00 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע בבית הכנסת 'אהבת אחים'
במקלט ליד תבליני תם: (להאזנה 03-6171111)
ביום שבת קודש 17.00 דרשה ושיעור
מנחה בשעה 18.00
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
פרכוס הפאקס פקס ה'

שנה שמינית – גיליון 327
פרשת חסעי תשפ"ב

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
ספתי הכנסת 'פית יוסף' ואפסתי אחים' אפסתי אולגה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

שש ערי מקלט תהיינה לכם (לה, יג)

ערי המקלט נועדו למנוסת אדם שהרג נפש בשגגה (רח"ל)
הרב דן מחבר שליט"א הביא רמז נאה לשמות ערי המקלט:
ערי המקלט בעבר הירדן המזרחי היו גִּוּלֶן – בֶּשֶׁן – בְּמֹת
ר"ת 'גבר' ועליהם נאמר (תהילים פט, מט) 'מי גבר יחיה ולא
יראה מות' שבאמצעותם הרוצח בשגגה לא יראה מות.
ובעבר הירדן המערבי היו הערים חֲבֵרוֹן – שֶׁם – קֵדֶשׁ
ראשי תיבות 'חשק' ועליהם נאמר (שם צא, יד) 'כי בי חשק
ואפלטתה' שאליהם נפלט הרוצח בשגגה. **מתוק מדבש!**

*****

לטוב בעיניהם תהיינה לנשים (לו, ו)

יש לשאול: מדוע היה צריך הקב"ה לומר זאת? הרי פשוט
שאינן האישה נישאת אלא לרצונה?
וראיתי לימוד עצום בשם ה'נחמד מזהב': לצערנו, אנו
רואים שידוכים רבים שנופלים מעצות של צדדים כאלו
ואחרים... והנה, כאן 'הגם כי א-ל דעות ה' בכל זאת לא
הביע דעתו למי תינשא כל אחת אלא השאיר זאת
למשפחת החתן והכלה'. וכמה שידוכים לא היו מתבטלים
אם היו הולכים בדרך הנפלאה הזו...

ובציון 'צנה' מילתא דפדיונותא

'אימא אפער צוד צנמיס?' לא כפאי חמודי' מילתא, כי
תכאב לי הכן? לא מתוק, לה 40 קל קי'לו...
*****

רציון וסיפור – תיקון החלון באישון ליל...

ויסעו מחרדה ויחנו במקהלות... ויסעו מהר ההר ויחנו

בצלמונה (לג, כה-מא)

וחשבנו לומר בדרך רמז בס"ד: כאשר עם ישראל
מתרחקים ממחלוקת ושנאת חינום הם ניצלים מהחרדות
ומהצרות שנאמר 'ויסעו מחרדה' כיצד? ע"י 'ויחנו
במקהלות' באחדות הקהל. ומאידך, כאשר עם ישראל
נוסעים מ'הר ההר' דהיינו ממידת השלום והאחדות של
אהרון הכהן שנקבר ב'הר ההר' התוצאה היא 'ויחנו
בצלמונה' הם סובלים מצרות וצלמות (ה' יצילנו)

ובעניין זה להלן סיפור נפלא (מעובד ע"פ י, יהודה גנזל מרוה לצמא):

השעה שלוש ורבע בלילה, צלצול טלפון תורן מפר את
השקט וגורם לישיני הבית לנוע על מיטתם בחוסר נוחות
אך איש מהם לא מתעורר... הטלפון מצלצל שנית ומצליח
להדיר מעט את שנתו של אב הבית, אך העייפות מכריעה
והוא לא קם לענות...
בפעם השלישית בה הטלפון מצלצל ברציפות, הוא טורח
לקום מהמיטה מי יודע? אולי זה משהו דחוף? הוא ניגש
לטלפון שבסלון הבית, מרים את האפרכסת ושומע קול
אלמוני ששואל 'לילה טוב, הגעתי לר' שלום הזגג?'
'כן' ענה האבא 'מעולה' נשם האיש לרווחה 'אני זקוק לך

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים (לג, א)

בספר 'גם אני אודך' לרב גמליאל רבינוביץ שליט"א הובא
רמז נפלא: ראשי התיבות של המילים 'אשר יצאו מארץ
מצרים' עולים בגימטרייה אמן (91). כי ע"י עניית אמן
בכוונה יוצאים מכל המיצרים והמצוקות. **מתוק מדבש!**

*****

ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה' ואלה

מסעיהם למוצאייהם (לג, ב)

יש לשאול: מדוע התורה מקדימה בתחילה את המוצא
למסע ולבסוף מקדימה את המסע למוצא?
הסבר נפלא הובא בספר 'מנוחת דוד' לרבי ניסים אלמליח
זצ"ל: ישראל אומרים לקב"ה: 'ריבונו של עולם, אתה יודע
למה נסענו מדרך התורה ונמשכנו לתרבות אומות העולם?
בגלל שהוצאת אותנו מארצנו והגלית אותנו לבין האומות.
והקב"ה צועק 'בדיוק להיפך... הסיבה שהוצאתי אתכם
מהארץ זה בגלל שכשהייתם בארץ נסעתם מדרך התורה
ועזבתם את דרך ה'. **מתוק מדבש!**

*****

ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה (לג, כד)

הרה"ק צבי הירש מזידיטשוב זיע"א הסביר נפלא (פנינים):
הקדמה א': מובא בגמרא (שבת פט, ב') לעתיד לבוא אומר
הקב"ה לאברהם 'בניך חטאו לי', אומר לו אברהם 'ימחו
על קדושת שמך', פונה ליעקב וגם הוא משיב 'ימחו על
קדושת שמך', הולך הקב"ה ליצחק ואומר לו 'בניך חטאו
לי' אומר יצחק: 'וכי הם בני ולא בניך? ועוד כמה חטאו?
כמה ימי האדם? 70 שנה, תוריד 20 שנה שהאדם הוא לא
בר עונשין, נשאר 50, תוריד חצי – 25 שנה של הלילות,
נשאר 25 שנה. תוריד 12.5 שנה מזה השעות בהם אדם
אוכל, שותה, מתפלל ובבית הכיסא, נשאר 12.5 שנה, אם
אתה סובל את כולם מוטב, ואם לא חצי עלי וחצי עליך,
ואם תאמר שכולם עלי, הרי מסרתי את נפשי לפניך
בעקידה. וכך זוכים ישראל בדין בזכות יצחק.

הקדמה ב': אברהם נקרא 'הר' כי קרא למקום הר ה', יצחק
נקרא 'חרדה' שנאמר 'ויחרד יצחק חרדה' ויעקב נקרא
'שפר' כי היה יפה תואר כאדם הראשון (שפר = יפה).

וזה שנאמר 'ויסעו מהר שפר' עם ישראל זוכים בדין לא
בזכות אברהם שנקרא 'הר' ולא בזכות יעקב שנקרא 'שפר',
אלא 'ויחנו בחרדה' בזכות יצחק שנקרא 'חרדה' אנו נזכה
לגאולה ברחמים, אמן! **מתוק מדבש!**

ובציון 'שפס' מילתא דפדיונותא

איך אחר צומח בלב מוסקה וצוק מ'דינה' צל הפנימ'
צוצר אותו שטר שפס. השפס הוא אותו מילתא
אמרת ככה? צונה האיש 'אני התכוונתי לארצות
הקב"ה' והשפס קונס את השטר האלף רובל. ביציאה
אומר השטר לאיש 'ראית, אתה צקת ואני שילמת'
אומר לו האיש 'מה אמרת לך? מדינה צל הפנימ'...

בדחיפות, זוגית אחת מחלונות ביתי התנפצה ואני זקוק לך בדחיפות שתבוא לתקן ולהחליף לי אותה'...

רבי שלום הזג לא מאמין למשמע אוזניו, הוא משתדל לענות בעדינות ואומר 'סליחה אדוני, אני לא עובד בשעות כאלה... מחר בבוקר לאחר תפילת שחרית ושיעור הדף היומי אגיע לחנות, אחזור אליך בלי נדר ואשתדל לטפל בך בשמחה... לילה ט...'

אך הצד השני לא נותן לו לנתק...

'ר' שלום היקר, אני ממש מתחנן אליך... אני יודע שאתה לא עובד בשעות כאלה אבל אני במצוקה גדולה מאוד, אני חייב שיתקנו לי את החלון בדחיפות שלא סובלת דיחוי אפילו לא של שעות בודדות... אנא ממך, אני מוכן לשלם כל סכום שתנקוב, גם אם זה פי חמש או פי עשר מהמחיר הרגיל'...

'ר' שלום נשבר... 'מי יודע? כנראה מדובר ביהודי מבוגר שקופא מקור' 'מה הכתובת?'

'בורו פארק, שדרה שמונה עשרה, דירה מספר 1501' רבי שלום מגיע עם הטנדר שלו לכתובת והוא נדהם... זה היה לא פחות ולא יותר ביתו של כבוד קדושת האדמו"ר מבאבוב (רבי שלמה זי"ע"א) הוא רועד מהתרגשות ונוקש על דלת הבית בחרדת קודש – את הדלת פותח לא משמש ולא גבאי אלא הרב בעצמו, כשהוא לבוש ב'בעקישטשע' (בגד אדמ"רים מיוחד) ופניו מלאות בנהרה מיוחדת.

'אני מודע לך מאוד שהסכמת להגיע על אף השעה הלא שגרתית... הנה החלון כאן...'

הזוגית הייתה מנופצת לגמרי... רבי שלום יצא אל רכבו, שלף משם זוגית בגודל המתאים, שייף, חתך והתאים, וביצע את העבודה למופת.

הרבי ניגש, בחן את החלון ואמר 'בעל מקצוע מומחה שכמוך לא רואים בכל יום, ממש מלאכת מחשבת... אני שוב מתנצל על השעה המאוחרת וכפי שציינתי אני מוכן לשלם כל סכום שתבקש'...

רבי שלום ענה כי הוא לא מוכן לקבל שום תשלום... אך הרבי התעקש לשלם וחוזר חלילה...

בשלב מסוים הרבי נכנס לחדרו והוציא משם אלפיים דולר והגיש לו אך רבי שלום סירב בכל תוקף...

ואז הציע הרבי הצעה: 'אם לא בכסף אולי אוכל לגמול אתך בדרך אחרת שתחשוב עליה?'

לאחר כמה רגעים של מחשבה הציע רבי שלום הצעה מעניינת: הקב"ה חנן אותי בצאצאים ב"ה, אשר בהגיע היום ייכנסו תחת החופה... אם יורשה לי, ארצה שהרב יאות להשתתף מפעם לפעם בשמחות שאערוך והיה זה שכרי'

'העסק מוסכם' הכריז הרבי... עברו כמה שנים... והנה, יום אחד מגיע רבי שלום הזג שוב אל בית הרבי והפעם בשעה סבירה, הוא היה לבוש בלבושו החסידי הסטנדרטי ולא בבגדי העבודה, ואליו התלווה בנו שעומד להתחתן בימים הקרובים.

בהגיע תורו נכנסו השניים אל הרבי ומיד כשראה אותו הרבי אורו פניו...

'באנו להתברך מפי הרבי שליט"א לרגל חתונת הבן בע"ה'

הרבי הרעיף על החתן ברכות לרוב ואף הודריך אותו בכמה עצות חשובות לקראת בניית הבית, בסוף השיחה הוסיף הרבי כי הוא לא שכח את חובו לרבי שלום וביקש לדעת באיזה יום מימי שבע הברכות ירצה האב את השתתפותו? רבי שלום נקב ביום מסוים ובשם האולם והרבי נפרד ממנו בברכה.

התרגשות רבה אחזה את משתתפי השמחה בעת כניסתו של האדמו"ר לאולם... הרבה אנשים קמו והקיפו את שולחן הכבוד, ילדים הצטופפו אל מול פני הרבי, הרבי שתה לחיים, איחל ברכות לבביות ואפילו קם לרקוד עם החתן. ואם לא די בכך ביקש לשאת דברים וכך אמר:

'אולי חלק מהנוכחים מתפללים שהגעתי הנה... ולכן ברצוני לספר לכם על הלילה שבו זכיתי להכיר את רבי שלום אבי החתן' וכאן תיאר הרבי את השתלשלות אירועי אותו לילה ולסיום אמר: 'זו זכות עצומה להשתדך עם יהודי כמו רבי שלום, שהיה מוכן לצאת ממיטתו באישון ליל כדי לסייע ליהודי שהתחנן לעזרתו בלי לדעת את זהותו, הדבר מלמד על טוב ליבו ועל מידותיו המיוחדות'. כאשר סיים הרבי את דבריו ניגש אליו רבי שלום, נישק את ידו ושאל בחרדת קודש 'אם יורשה לי לשאול, מאז אותו לילה אני מלא בסקרנות רבה לדעת מה עמד מאחורי ההזמנה הבהולה לתיקון החלון באישון ליל? ומדוע זה לא סבל דיחוי עד למחרת?'

ניכר היה שהרבי מתלבט האם לגלות את הדברים ולבסוף אמר 'לא אכנס לכל פרטי המקרה אך זאת כן אספר: באותם ימים, היה אדם מסוים שניסה לעורר מחלוקת מסוימת, הוא התלבש כביכול באיצטלה של קדושה שכביכול מעשיו לשם שמים, אבל מתחת המעטה היו יצר הרע ושנאת חינוס. ביום שלפני אותו הלילה הוא הופיע בחדרי וניסה בכל כוחו לסחוב אותי למלחמה ולקבל את ברכתי למהלכיו... הבהרתי לו חד משמעית שאני מתרחק ממחלוקת יותר מאש ובשום אופן לא אכנס לסיפור הזה. כאשר כל ניסיונותיו לא צלחו, הוא קם בהתרסה ואיים 'אם הרבי לא יצטרף זה יכול להיגמר לא טוב'...

אני השבתי לעומתו בחיוך אך בתקיפות 'לא אצטרף'. באותו הלילה האיום מומש – חלון הבית נופץ... ידעתי כי ברגע שיעלה הבוקר יגיעו הבחורים והאברכים לתפילת שחרית, הם יראו את הזוגית המנופצת ונפשם לא תישאר אדישה, הם יבררו ויגלו מי עשה את המעשה ועד מהרה תפרוץ מחלוקת גדולה שתבער עד לב השמים. נחרדתי... הבנתי שאסור בשום פנים ואופן להשאיר את החלון מנופץ ולכן חיפשתי בספר הטלפונים זג קרוב והזמתי אותך... (הסיפור מובא לציון יום פטירת כ"ק האדמו"ר רבי שלמה מבאבוב בן רבי בן ציון זי"ע"א – א' אב תש"ס)

אחים יקרים! עד כמה אנחנו צריכים להתרחק ממחלוקת ומפלגנות. לצערנו הגדול אנו רואים עד כמה אש השנאה מלהטת בין רבים מעם ישראל. בית המקדש השני נחרב בעוון שנאת חינוס וכדי לבנות את הבית השלישי אנו חייבים לתקן זאת ע"י אהבת איש לרעהו ואישה לרעותה

שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל יהודית בת אסתר ז"ל / תמר בוארון בת מזל ז"ל / דינה בת נגייה ז"ל / ימין דדון בן סוליקה ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / מימון טפירו בן מזל טוב ז"ל רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

לחצלת: דקל מלכה - להצלה / מיכאל בן סימי - רפואה שלימה אורי ישראל - רפ"ש / סוזן בת ימנה - רפ"ש / אהרון בן מסעודה - רפ"ש דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולח - רפואה שלימה